

Sütő Gábor

Újgazdagék szifilizálódnak

(Szörnyülködj, de ne hitetlenkedj)

Bizony, Emese, mióta több a pénzünk, mint amennyit el tudunk költeni, a még gazdagabb barátaink unszolására életünk száznyolcvan, de-hogyis száznyolcvan, háromszázhatvan fokos kanyart vett. Szereplünk a fércbukon, társaságba, színházba, rendezvényekre, külföldre járunk, politizálgatunk, sőt egyfajta újmagyar nyelvet kezdtünk beszélni, egyszóval szifilizálódunk.

Micsoda? ... Mit csináltok?

Újdonsült barátaink azzal traktálnak bennünket, hogy az emberi szifilizáció folyvást fejlődik, és lépést kell tartanunk vele.

Nem a civilizáció?

Ja, így is mondják.

Nemcsak mondják, így is írják.

Leírva még nem láttam. Hisz emlékszel, már az általános iskolából kimaradtam, és azóta nem sok írás került a kezembe. De Oszi sem jutott el az érettségiig. Ám nyitva tartjuk a szemünket, fülünket, én meg, ismeresz, kinyitom a számat, ha kell, ha nem. Egyáltalán nem értettünk a politikához, de foglalkozunk vele, mert sugdossák, aki nem foglalkozik politikával, azzal a politika fog foglalkozni. Csak óvatosan kapiskáljuk; előbb kiszaszteroljuk a válaszokat, és aztán fogalmazzuk meg a kérdéseket.

Akkor számotokra ez nem túl egyszerű.

Persze, hogy nem, de hát az ábécét is analfabéták találták fel. Ezért vágtunk bele vagányul a szifilizációba. Jól is tettük, mert a tőle viszolygó egyik barátunk máris lebetegedett szifilifóbiában. Az orvos szerint a szifiligráf kimutatta, hogy a túlhajtott nemi élet hiánya okozta. Be is utalta szifiliterápiára. Valahol ott a Rákóczi tér környékén vannak ilyesféle szakosodott intézmények. Mi különben, bár kissé restelljük, azért éljük ezt a zűrzavaros és strapás társasági életet, mert mióta nem kell küszködnünk, könnyebb elviselni másokat, mint önmagunkat meg egymást.

De hogyan sikerült ennyi pénzt szereznetek?

Hát azzal kezdődött, hogy a tévében állandóan hallottuk a felszólítást, „Legyen ön is milliomos!” Hatására a gyümölcsöskertekre meghirdetett „Szedd magad” mozgalmat mi szedd meg magad mozgalomként gyümölcsöztettük. Az első millió nehezen jött össze, de hozta a többit. Sefteltünk a kárpótlási jegyekkel, aztán meg a privatizálással veszítettünk. Most pedig a nyakunkba sóztak annyi földet, hogy azt sem tudjuk, mit csináljunk vele. A barátainkkal együtt lassan mi leszünk a legnagyobb pa-

rasztok, holott soha nem műveltünk földet és nem is fogunk. Valószínűleg eladjuk. Külföldieknek, mert ők többet fizetnek érte.

Dehát külföldiek nálunk nem vásárolhatnak földet.

Ugyan Emese, ne azt hidd, amit hallasz, hanem amit láatsz! Vedd észre, hogy a rendszerváltás utáni vezetőkből semmi nem vált ki nagyobb ellenérzést, mint a teljesítetlen ígéreteik számonkérése.

És ha titeket mégis elszámoltatnak?

Óh, roppant sokat hallani az elszámoltatásról, mindegyik kormány megígérte, de láttál-e már érdemi elszámoltatást? Akár egyet is? A bértollnokokkal nagy húhót kerítettnek köré, a ravaszdi ügyvédekkel évekgig elhúztatják, aztán a lapuló bíróságok csendben megszülnék egy enyhe ítéletet, vagy nem is bukkannak büntettnék még a nyomára sem. Az ügyesebb elkövetők még kártérítést is kapnak, mint most Hagyó volt budapesti főpolgármester-helyettes. Biztos hallottad azt is, hogy valakik még a korrupcióellenes harcra szánt pénzt is ellopták. Vagy emlékezz Kulcsárra, Zuszlágra, Gyurcsányra, Sukoróra, a postaszékházra, a vörösiszapra, a MALÉV-re, a Buda-Cashre, vagy legutóbb a Quaestorra. A mutyizóknak busásan megéri a tervszerűen – mintha a jogászok úgy mondanák, hogy bünszövetségben – elkövetett mutyizás, vagy korrupció. Egy bennfentes, illetve, ahogy ő hívja önmagát, sztárügyvéd barátunk, három pálinka után rebesgeti, hogy egyes ítélelhozóknak is.

Szerintem is. A korrupció közös nevezőként köti össze az elit nagy részét politikai nézeteiktől és beosztásaiktól függetlenül. Ezért kölcsönös sértegetésekkel járó csatazaj lesz még bőven, de annyi a közös mutyi, hogy áldozatokkal járó csatát nem várhatunk. Látom viszont, ti is eredményesen mutyiztok, mert tollasodtok. A mobiltelefonjaitok egyre vékonyabbak, ti meg egyre vastagabbak lesztek, és micsoda kacsalábon forgó palotát rittyentettek ide.

Hát igen, régebben nem így volt, de a mai világban tényleg annyit érünk, amennyink van. Igencsak tévedtek, akik bírálták a vezető politikust, aki ezt ki merte mondani. Merthogy tutyimutyiknak, vagy holmi elvekhez ragaszkodó széplelkeknek itt most tényleg nincs helye. Az önkínálat olyannyira növekszik, hogy, ... hogy is mondjam, még az ördögnek is egyre nehezebb eladni a lelket.

S most, hogy töméntelen pénzetek van, mivel töltitek az időt?

Épp a minap mondtam Oszinak, most már ráérnénk akár gondolkodni is, hiszen nem kell dolgoznunk. Pedig imádjuk a munkát; órákig el tudjuk nézni, ahogy a bejárónőnk, vagy a kertészünk dolgozik. A gondolkodásra azonban valahogy nehezen tudunk ráállni. Így aztán inkább unatkozunk, vagy új barátainkkal találkozgatunk. Sőt Oszin már azon gógyizott, hogy elkezdi írni. Össze is hozott valamit, s elvitte egy kiadóshoz, volt osztálytársához. Mondtam neki, ne kiadóshoz, hanem valami főmuftihoz vigye, de nem hallgatott rám. Az osztálytársa emlékeztette is, hogy már az iskolában jobban tudott olvasni, mármint pénzt olvasni, mint írni, ám forgassa nyugodtan tollat, csak ne írjon vele. Így hát nem csókolta homlokán a mucsá.

A múzsa, szívem, a múzsa! – így Oszin, a férj.

Múzsza, múzsza! Hol van itt ma múzsza? Mucska van itt ma lent és fent, meg középen is. A múltkor nekünk is azt mondták az utcán, hogy a Rolls-Royce ellenére is mucsaiak maradtunk. Viszont képzeld, az egyik aforizmatikus barátunkat – Oszi, ha megmondanád, tudnám a nevét is – éppen most nevezték ki valami erőmű reaktorává.

Szívem, ugye, azt akartad mondani, hogy karizmatikus barátunkat és direktorrá?

Mondhatjuk így is. Látod, Emese, az Oszi mindig másképpen értelmezi a dolgokat. A minap is koncertről beszélt, de a zeneakadémiára vitt.

És mit hallottatok?

Hogy Kóhnék meg Schwartzék mégsem válnak, pedig már úgy volt, hogy hivatalosan is keresztbe nősznek. De voltunk immáron operában is, ahol az előkelőségek páholyában ültünk. Úgy emlékszem, valami Tócsát adtak elő. Szifilizálatlan barátaink vidékiesen Toszkának mondják. Fantasztikus volt, amikor a terrorista váratlanul előlépett a kulisszák mögül és elénekelte a nagy ármádiát. Sajnos, nem tudtam igazán élvezni, mert a barátnőm, egy neves politikus felesége, olyan rámenősen koitált az Oszival, hogy kénytelen voltam középük ülni.

Jaj, drágaságom, némi kis közeledésért nem kellett volna botrányt csapnod. Mellesleg nem koitált, hanem kokettált, és nem is terrorista énekelte, hanem ...

Te csak hallgass! Láttam, benne lettél volna némi nemi közalgásban! Bár biztos vagyok benne, nem csak a tekinteted lágyulna el, hisz az utóbbi időben az állítmányod nem mindig áll összhangban az alanyoddal. A barátnőm egyébként csakugyan baromi csinos volt. Térden felül érő piros szattyánbőr csizmát viselt, piros miniszoknyával, vérvörös blúzzal, hátul kipasszírozva elől nagylelkűen deportálva. Mikor felállt, önkéntelenül sok férfi is felállt, s annyira nézték, hogy ott is elpirosodott, ahol nem volt öltözék rajta. Már a férje, a neves politikus barátunk is kényelmetlenül érezte magát. Ő is elvörösödött, de mi bátorítottuk, hogy ne vess csak, politikus, de legközelebb te meg a szokásos módon öltözz jampinak, és mindig járt jobban megoszlik a figyelem. Az egyedüli, ami nem piros volt a barátnőmön, a nyakán a gyönyörű szép drágakő, de láthatólag nem ért a drágakövekhez, mert malac hitként büszkélkedett vele. Nem volt időm rászólni, mivel közben a színpadi siker akkora volt, hogy az egyik néző még egy csokor radiátort is nyomott terrorista kezébe.

Drágám, ismét kevered az idegen szavakat. Nem terrorista, hanem tenorista, a radiátor pedig nem virág, hanem fűtőtest, amit valami viking mérnök menstruált meg, mikor feltalálták a meleg vizet a tizenvalahányadik században, vagy még régebben.

Lehet, hogy nem radiátor, hanem gladiátor. Mindegy. A virág, az virág. Amúgy a barátnőm élvezte a helyzetet, mert legalább tudta, hogy őt nézik. Az utcán pedig, amikor a Rolls-Royce kocijában istenigazában meg-megnézik, sohasem tudja, hogy a figyelem neki szól, vagy a kocsinak. Valahol külföldön balettet is láttunk. Talán Milánóban, ahol a Skála nem áruház, hanem operaháznak mondják. Ott figyelmes társaság jön össze. A szereplők lábujjhegyen táncoltak, hogy ne zavarják a nézőket. Az olasz zenekar azonban nem tetszett, mert egyes zenészek csak akkor ját-

szottak, amikor a karmester kifejezetten rájuk intett. Viszont, gondold csak el, a Pistáék meg ellenállnak a szifilizálódásnak, ehelyett valami Víg Kend házba járogatnak kertelni.

Jaj, drágám, megest összekevered az északi sarkot az éjszakai sarkokkal; a víkendházukba járnak kertészkedni, ami követnivaló is lehet.

De hiszen ők maguk követnivalóról beszélnek.

Nem követnivalóról, hanem elvetnivalóról.

Lehet, de másról is olyan furcsán nyilatkoznak, Pista a múltkor is azt mondta, egyedül megy ki megvetni az ágyat, hallottál már ilyet?

Jaj, Klotildkám, bevetni az ágyást!

Most mit idétenkedsz, én nem ugyanazt mondom?

Drágám, elismerem, a nőstények makacsabbak, mint a tények, de már hogy mondanád ugyanazt, mikor nem ugyanazt mondom!

Látod, Emese, ezért nem tudjuk még kellően tartani a lépést a szifilizált barátainkkal. Oszi állandóan ilyen sórszálhasogató,

Szórszálhasogató, akarod mondani.

Na, jó, most az egyszer szögén találtad a fejet.

Naná, hiszen én vagyok a férj és a családfő.

Akkor férj is a bőrödbe, család fő meg pláne ne akarj lenni. Azt se emlegesd, hogy buta vagyok, mert még valaki elhiszi. Ha akarod, hogy összhangban szifilizálódjunk, amikor tévedsz, ismerd el, ha meg igazad van, fogd be a szád. Pistáék ugyanis sok más érthetetlen dologokról is beszélnek. A múltkor félfüllel hallottam, mesélték, hogy Pistát kitüntették, mert a vonaton megfúrta a vécét, a vonat ettől megállt és így elkerültek valami balesetet.

Jaj, drágám, tényleg félfüllel hallottad, mert meghúzta a vészféket, és azért kerülték el a balesetet!

Még az is lehet. Aztán még nagyozolnak is, el sem hiszed, de csempézett cigarettát szívnak.

Csempészett, kedvesem, nem csempézett!

Mindegy. Pistáék egyre rosszabb véleménnyel vannak rólunk, pedig nem emlékszem rá, hogy valaha is jót tettünk volna velük. Még megismerjük őket az utcán, de ők maradtak, akik voltak, mi viszont már nem vagyunk mi. Hisz képzeld el, Emese, voltunk már Párizsban is. Megnéztünk valami Luv nevű képtárat. Fogalmam sem volt, hogy odamegyünk, amíg ott nem voltunk. Hihetetlen, hogy mennyi terme van. Az idegenvezető végigvitt bennünket mindegyiken, de közben állandóan a képekről magyarázott, majd megkérdezte, van-e kérdésünk. Én sehogy sem értettem, hogy melyik kép kié; azé, aki festette, a múzeumé, vagy azé, aki kölcsönadta. Ezen azonban ő is csak kelletlenül mosolyogott és valami zavaros választ mormolt. Voltunk ám focimeccsen is. De ez már egy másik országban volt, hirtelen nem is tudom hol, ámbátor emlékszem, az eredmény 3:3 lett, pedig a másik csapat olyan jól játszott, hogy lehetett volna akár fordítva is.

Összevissza keversz mindent, kedvesem.

Ti férfiak keverték össze mindent. Még amikor elvonultok politizálni, akkor sem a politika, hanem a kaja meg a pia jár az eszetekben. Neked főleg a pia, és ha iszol, mindenre visszaemlékszel, akár megtörtént, akár

nem. Állandóan hajtogatod, hogy a pohárnak, meg a jó nőnek a fenekére kell nézni. A pálinkától viszont nagyon jól aludsz, csak éppen ritkán jutsz el az ágyig. Mostanában azonban már annyit politizálsz, hogy kezd az ivás rovására menni. Másfelől szinte mindig az egybesült állatokat szidjátok. Csak azt nem értem, miért szapuljátok, miközben faljátok.

Az egybesültet faljuk, Klotildkám, de a szó az Egyesült Államokról folyik.

Ne beszélj mellé, a múltkor is azt ragoztátok, hogy azok, akiket egybesült állatoknak neveztek vagy háromszáz éve felszabadították azt a földrészt a rézbőrűek önkényuralma alól, és bedemokratizálták őket valami ezervátumba, vagy mibe.

Megint félreérted, az amerikaiak kiirtották őket, s akiket meghagytak, azokat rezervátumba terelték.

Megeshet, de itt van ez a betolakodó bevándorlás. Kibogoztátok, miért szakadt a nyakunkba? Mindig csak azt hajtogatjátok, hogy mert kell. Na de kinek?

Merkelnek!

Ismét ez a mert kellnek? De kinek kellnek?

Merkel asszonynak, angyalkám, Németország vezetőjének!

Jaj, dereng is már valami. Emlékszem, tavaly decemberben a budapesti zsidó nagykövet ...

Nem zsidó, hanem izraeli, kedvesem!

Na, végre igazad van, mert zsidó nagykövet tényleg sok van nálunk, de izraeli csak egy. Szóval ez a nagykövet közölte egy interjúban, hogy néhány éve az izraeli parlamentben a ti Merkeletek kijelentette, Izrael létét és biztonságát Németország alapérdekének tekinti. Még héberül is kezdte és fejezte be beszédét, hogy higgyenek neki. Sőt arra is emlékszem már, hogy ez a nő tavaly meg nálunk tett mindössze ötórás látogatást, de nem szégyellte még annak a több mint felét is a zsinagógában és zsidó szervezeteknél eltölteni. Hát, mit akartok, ilyen beállítottsággal nem is kívánhat mást, mint Németország meggyengítését és megalázását. El is érte. Sőt szerintem nem is csak Németországot árulta el, hanem az egész Európát, minket is! Hajmeresztő, a németek azelőtt önmagukat tartották hódító árjának, most meg ennek a nőnek engedelmeskedve behódnak a jöttment betolakodók árjának? Ezek már nem is németek. Hagyják, hogy ez a nő lyukat beszéljen a hasukba, s egy sem akad, aki lyukat lőne a, ... na, majdnem kimondtam, ..., utána meg leadna a levegőbe egy figyelmeztető lövést. A múltkor mondta valaki, hogy a németek azelőtt a zsidókat kitiltották az olimpiáról, most meg külön zsidó olimpiát rendeznek, s ezzel minket is rákényszerítenek ugyanarra. A melegek olimpiája után jövőre, vagy azután nekünk is zsidó olimpiát kell rendeznünk csak azért, mert most ez a nő a Führer?

Hát inkább antiführer, de hivatalosan kancellár.

Ha Anti, akkor hogy lehet nő, ha meg nő, hogy lehet kan cellár. Egyébként, mi az a cellár?

Huh, házi sárkánykám, a németeknél a miniszterelnököt kancellárnak hívják.

Jaj, milyen érdekesek ezek a miniszterelnökök. A múltkor én is észrevettem, hogy amikor románoknál a miniszterelnök Viktor Ponta volt, nálunk meg pont a Viktor. No de visszatérve a betolakodók, muszlimok, vagy iszlámok, nem is tudom kik, randalírozásaira, nem értem, miért oly borzasztó tapintatos velük mindenki. A Kossuth, illetve ahogy mostanában hívják az MR1, többször megismételte, egyre több európai városról derült ki, hogy nőekkel erőszakoskodtak szilveszterkor, s a szilveszterező kölni nőekkel hasonló eset történt. Most meg már kürtöli, hogy a kölni nők rózsákkal kértek bocsánatot a betolakodóktól, amiatt, hogy azok molesztálták őket. Észnél vannak ezek? Nem mondják ki, hogy a betolakodók követtek el bűncselekményt, hanem szemérmesen hajtogatják, hogy a német nőekkel történt valami. Mire fel ez a köntörfalazás?

Drágám, az MR1 politikailag korrekt akar lenni.

Ha politikailag ... , hogy is mondtad, ... kókler, vagy mi akar lenni, de félretájékoztat bennünket, az nem kóser. Akkor meg minek tartjuk? Vagy minek tartjuk a betolakodókért jajveszékélő, hogy is hívják önmagukat, ... jogvédőket, no meg a balos politikusainkat? Láttam a tv-ben, ahogy mindenki láthatta, az egyik törvénytelenül nálunk tartózkodó muszlim, akit ezért nemhogy nem büntettek, hanem még ingyenes szállításban, szállásban és ellátásban is részesítették, magából kikelve kifogásolta az ételt, mondván, hogy az nemcsak állatoknak, de még nőknek sem való! Érted? Nem csak állatoknak, még nőknek sem való! Am a túlérzékeny hazai és külföldi jogvédők és politikusok erre teljesen érzéktelenek maradtak. Egyetlenegy sem akadt, aki legalább ejnye-bejnézett volna! Pedig a betolakodók már más módon is kimutatták a foguk fehérjét. De mindez jelentéktelen része annak, amit tudunk róluk, még kevésbé annak, amit sejtünk, nem is beszélve arról, amit nem tudunk. Ehhez kapcsolódik az a főnök jelenség, hogy egyes volt európai gyarmatosítók olyan lelkesen idomulnak az egykori gyarmatosítottjaik igényéhez, hogy máris hirdetik, a disznóhús és a pálinka (amit a betolakodók ugyan szeretnének, de a vallásuk tiltja) rákkeltő. De a mai napig nálunk sem tiltakozott senki az ellen, hogy a betolakodók csak a múlt évben hatvan milliárd forintba kerültek nekünk, s közben az iskoláinkban már krétára sem jut pénz, a kórházak pedig arra kényszerülnek, hogy a betegek helyett az adósságukkal foglalkozzanak. Ki intézi mindezt így ellenünk? És miért történhet meg ilyesmi következmények nélkül? Hallom azonban, hogy ez a ti Merkeletek kezdi mondogatni, tenni kell valamit, különben az emberek fogják követelni. Én innen is látom, hogy az emberek már rég követelik, de ő ott közelről sem látja? Hát, halljátok, ez a nő tényleg nem egy kan cellár! Fel nem foghatom, hogy a németek ezt nem fogják fel.

Jól van, na! Hagyjuk már Merkelt.

De azt is kihallom a pövedálásotokból, hogy a Merkeletek kedvenc országával, Izraellel kapcsolatban szintúgy sok a kételyetek, ám ismét csak hamukáztok, mert itt is a kajával kapcsolatos kérdéseket feszegetitek. Ugyanis állandóan hallom, hogy „Netán jó?“, vagy „Hol a koszt?“

Netanjahu, kicsikém, az meg izraeli miniszterelnök, nem kosztról, hanem holokausztról és nem hamukáról, hanem a hanukáról beszélünk.

Nekem mondhatod, de a zsidó ismerőseiddel úgyis csak arról beszélsz, amiről ők akarnak, ezért hamuka mindez, akkor is, ha ők hanukának mondják. Zsidó fókusz-kókusz az egész. Telebeszélik a fejedet, hogy a bovúra jön a devű, miközben azon dolgoznak, hogy a devűre bovú jöjjön. Ha én nem lennék résen, már rég kisemmiztek volna.

Ugyan, tárt karokkal fogadnak.

Tárt karmokkal, drágalátos férjecském!

Miért tennék?

Mert te nem Saul fia vagy! Az ő szemükben te Lovasíjász maradtál akkor is, ha már az sem lehetsz. És mert nem úgy ismertem meg őket, mintha gátlásaik lennének. Valaki mondta múltkorában, hogy latinul az ember homo sapiens. Na, ezek a haverjaid meg akkor magyarul mohó sapiensek. Egyszer vedd már rá őket, magyarázzák el, mondjuk akár a Klubrádióban, miért van, hogy a sémi zsidók célja az ugyancsak sémi arabok megsémisítése, a sémi araboké meg a szintén sémi zsidók megsémisítése, mégsem értenek egyet.

Jaj, ismét összekevered a kedves egyházi atyát a nedves fegyházi gatyával. Nem egymás megsémisítése, hanem egymás megsemmisítése a céljuk!

Akkor meg miért nem azzal foglalkoznak, s hagynának bennünket, meg Európát békén mindketten. Nagyon rossz érzésem támad. Attól tartok, hogy ezek, bár a térségükben harcolnak egymással, de itt Európában sémi alapon előbb fognak össze ellenünk, mintsem, hogy egymás ellen fordulnának. Sokszor hallom, ugyanis, hogy még a szentírásaik is félremagyarázhatatlanul ellenünk buzdítják őket, márpedig nem feltételezhetem, hogy a saját vallási tanításaikkal szembefordulnának.

Túl ezen, fogjátok fel azt is – jut végre szóhoz Emese – hogy az Obama-Soros-Juncker-Merkel-Netanjahu tengelynek van magyar féltengelye is; a sor végéről hiányzik egy magyar, talán inkább egy magyarországi név. Ezért is van, hogy a mai modern, ahogy te mondod, Klotild, fércbukos világban csak egy klikk, akarom mondani KLIK, és a pedagógusokat máris kiviszik az utcára, vagy másokat is a saját érdekeik elleni lázongásra készítetnek. Túl sok a hirtelen, felelőtlen, meggondolatlan tett, mert az emberek elől eltitkolják az összefüggéseket.

Mondasz valamit – így Oszi – de látod, mindenhol ez megy. Izrael szomszédságában, a török barátainknál az Erdogán is meg akarja kurdítani nemcsak a szomszédjait, hanem Oroszországot is.

Mi az az Erdogán? – vette vissza a szót Klotild.

Nem mi, hanem ki. A török elnök.

Ha törek, ha szalma, hamuka az is, hiába hajtogatjátok, hogy Törökország és Oroszország nem úgy viszonyul egymáshoz, mint azelőtt. Ezt honnan veszitek? Ahogy a térképet elnézem, ezek ugyanazok az országok, ugyanott maradtak. Ámde azt nem értem, hogy miért éppen a cserkészek lázadoznak Oroszország ellen.

Nem a cserkészek, hanem a cserkeszek.

Ja, úgy! Szíriában viszont még bonyolultabb lehet a helyzet, mert nem is látom tisztán, de úgy veszem ki a szavaitokból, hogy ott az ameri-

kaiak az ISIS-el, az Iszlám Állammal harcolnak, Oroszország meg az Iszlám Állam ellen.

ISIS, akarom mondani is is. Dehát, pont ezért van, hogy a Fehér Ház nem a legvidámabb barakk az időnként falfehér Obama részére. Pedig úgy hallottam, eddig csak valami Bús volt olyan rossz elnök, hogy gondolkodásra kényszerítette az amerikaiakat, de mintha a terroristákról szövegelő Obama is erre tartana.

Nálunk viszont a terroristák, úgy teszik, békésen élik az életüket.

No, nem egészen, fiacskám. Igaz, szép lassan múlatják az időt, tik-tak, tik-tak, tik-tak, de aztán egyszer csak TEK! És az már mindjárt más.

Vagy a TEV!

Mi az a TEV?

Hát a Tett és Védelem, a zsidók magyarokat felügyelő és feljelentgető rasszista szervezete, amelynek a bíróságaink, de sajnos kormánytényezők is, ugyancsak engedelmessékednek.

Ja, ismét a másság, kisebbség, ezt is mindig hajtogatjátok. Most is, hogy az a füstös képű gyerek, na, hogy is hívják, ... Farkas Flórián végre lemondott, azon vitatkoztok, hogy amikor Göncz évekkel ezelőtt megkegyelmezett neki már az első ismertté vált csalásáért is, akkor a kisebbség kegyelmezett meg a másságnak, vagy a másság a kisebbségnek. Viszont észre sem veszitek, hogy az ilyesfajta kíméletességtől csak vérszemmet kapnak valamennyien. Göncz már nincs, de figyeljétek meg, valaki most is meg fog bocsátani neki, csak azért, mert kisebbségi. Képzeld, Emese, az egyik barátunk meg buz..., akarom mondani a mássági. Azelőtt tényleg buzinak, vagy homoszexuálisnak mondták. Később homokosnak, majd melegnek, most meg másságinak. Miért cifrázzák? No, ennek a barátunknak a véleménye szerint a seggemi egyezményt nem szabad felmondani, mert nagyobb esélyt ad a másság terjesztésére. A fűszeresünk is buz..., illetve migráns vagy mi, és csak emigráns fűszereket árul. Az egyezmény felmondása mindkettőjük szerint olyan súlyos tévedés lenne, mintha egy szarvasbika szarvashibát vétene, azaz, ünő helyett bakot lőne.

Jaj, összekevered a pápai romát a római pápával, az állatokról meg mindig ez az ostoba szóvicc jut az eszedbe.

Dehogy is csak ez. Figyelj csak, Emese, hallottam, hogy Romániában eladót szerelnek a medvékre, hogy követhessék az útjukat. Szerencsétlen eladók és szegény medvék!

Nem eladót, hanem jeladót!

Na de a jelet mégiscsak valaki adja!

Jaj, dehogy is, a jeladó csak egy szerkezet!

Ja, vagy úgy? És akkor a medvék sem medvék. Így már értem. Hisz az állatoknál sohasem lehet tudni, mi a helyzet. A múltkor a szomszédasszony rászólt az Oszit megugatató kutyájára, „Cuncikám, nem bántjuk a férfiakat!” Mire Oszki kíváncsian visszakérdezett: „Ja, a kutya is szuka?” Nem értjük, hogy a szomszédasszony azóta miért néz ránk görbe szemmel. Egy ismerős közvélemény-kutató meg tőlem kérdezte, egyetértetek-e a neoliborális, a zöld, meg a szocialista erők összefogásával? Mondtam, egyetértetek, csak nehogy aztán szabadon engedjék őket. Még azt is hozzátettem, hogy én azokat a jobboldali balkezeseket, akik ilyen érdemtelen kisebbségieket,

másságiakat, volt disszidenseket meg Habsburgokat és magyarellenes szellemi terroristákat neveznek ki felelős állásba, nos, azokat is összefogom. Össze én! Különben még újjáéled ismét a balfasizmus. Másik alkalommal, kissé már félve, de megkérdezte, egyetért-e azzal a svéd kezdeményezéssel, hogy a férfiaknak az egyenjogúság érdekében ülve kellene pisilniük. Ezzel meg nem értettem egyet, mert egyenjogúsítani a nőket kell, nekik kell megengedni, hogy állva pisiljenek. Nos, azóta ő sem tesz fel nekem kérdéseket. Pedig még lenne ötletem, például, hogy ha mi nők, hordhatunk nadrágot, a férfiaknak is meg kellene engedni a szoknya viselését.

Jól is néznénk ki. Akkor aztán találgathatnánk, hogy ki kicsoda.

Jószerevel máris itt tartunk.

Ami igaz, az igaz. A múltkor láttam a lovardában a hölgyek is nadrágban voltak egytől egyig. Lehet, hogy a lovak nem bírják a szoknyát?

Kérdezd meg Kornél komádat.

Ki az a Kornél?

Hát nem emlékszel rá? Aki valami gyorstalpalón nemcsak kollégád volt, hanem te is kollégája voltál neki.

Ja, igen, de miért pont őt?

Aszonta, hogy a vízilófia tanszéken tanít, akkor biztosan ért a szárazföldi pacikhoz is. De lehet, hogy az amerikai nagykövetség is fel tud világosítani.

Hogyhogy?

Hallottam, hogy a pacifikálásban az amerikaiak a nagyágyúk. Koreától és Vietnámtól kezdve már Irakig és Afganisztánig pacifikáltak, mostában meg Szíriában, sőt további terveik is vannak. Úgy tudom azonban, csak Izrael, meg a Merkeletek drukkol nekik, nálunk meg a zöldek, és a balosok. No de, Emesém, nekünk lassan indulnunk kell egy újabb nemszeretem összejövetelre. Össze szegezve a dolgokat, ugye látod, nagy fejlődésen mentünk át és, ha az ország esetleg nem is nagyon, de mi egyre jobban teljesítünk?

Hát, szó, ami szó, tényleg átléptetek a fejlődésen. Mindentől függetlenül látnotok kell, mennyire bőszítik az embereket, hogy a köreitekben, az egyébként tényleg a jól teljesítésre törekvők mellett, sokasodnak a sürgő-forgó, hirtelen érdemtelenül dúsgazdaggá vált tejfelesszájú gyerkőcök, akik máris a népbolondítás nagymesterei.

Értem én, értem, mit mondasz, de a rendszer, ez a mai világ ilyen. A dajkameséken én is átlátok. Attól, hogy valakikkel egyetértünk, vagy egyet kell értenünk, nem feltétlenül adunk neki igazat. Ezért annak a pártján állok, aki kimondta, ne azt figyeljük, amit mond, hanem amit tesz. Mellbevágó, bántják is érte, pedig hidd el, sok igazság van benne. Mi mégis odafigyelünk a szavakra is, de persze különösen arra vigyázunk, hogy semmiképpen ne maradjunk ki abból, amit összemutyiznak! Gazdagok, de a saját uraink akarunk maradni. Ha már kapitalizmus, hát legalább legyen magyar. Ezért, megsúgom, a magunk módján nemcsak a ricsajos betolakodást ellenezzük, hanem mások, a másvallásúak hosszú ideje folyó alattomos betelepülését is, ami még veszélyesebb, mert a kormányaink a megkérdezésünk nélkül engedélyezik, sőt támogatják.

Ezért szifilizáció ide, szifilizáció oda, nem szűnünk meg hajtogatni, hogy azonnal le kell állítani ezt is, mielőtt beüt a krakk a magyar megmaradásnak, amiről a jobbféle politikusok szoktak azért legalább beszélni. Lehet, hogy tennének is érte, ha hagynák őket.

Ezt viszont jól látjátok, s ebből ne is engedjétek, mert a nemzetidegen betelepülésben ugyanaz a Merkel-féle hazafiatlan öngyilkos politika köszön vissza. Jól látjátok, suttyomban, ám igencsak szervezeten folyik, hogy a magyarság csak akkor döbbenjen rá, amikor már késő lesz. Ezért, amennyire helyeseljük, hogy a kormány a hangos betolakodók előtt fizikai kerítést emelt, annyira helytelenítenünk kell minél hangosabban és széleskörűbben, hogy a csendes betelepülők előtt nem emel politikai kerítést. Foglalkozzatok még behatóbban a politikával, nem baj, ha eleinte botladoztok. Ez a meglátásod helyes kiindulópont. Nemcsak a beszélgetésünk zárszavának, hanem még jelszónak is beillik. Na, a legjobbakat. A közeljövőben majd beugrok hozzátok megnézni, mit műveltek, hogyan csiszolódtok, és hátha még eredményesebben elbeszélgethetünk a civilizálódásokról.

Rendben, de a hallottakról jót vagy semmit!

Hát, hirtelenjében nem is tudom, mit mondhatnék róluk! Jót-e, vagy semmit? Egy azonban biztos, minderről nem szabad hallgatni.

*

(Megjelent a KAPU c. folyóirat 2016. februári számában)